



**JUSTITSMINISTERIET**

Lovafdelingen

Folketinget  
Boligudvalget  
Christiansborg  
1240 København K

Dato: 10. marts 2011  
Kontor: Formueretskontoret  
Sagsnr.: 2010-7005-0036  
Dok.: CCN40160

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 33 vedrørende forslag til lov om ændringer af forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., lov om omsætning af fast ejendom og lov om autorisation af elin-stallatører m.v. (Revision af huseftersynsordningen m.v.)(L 89), som Folketingets Boligudvalg har stillet til justitsministeren den 11. februar 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Thomas Jensen (S).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

Telefon 7226 8400  
Telefax 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

**Spørgsmål nr. 33 fra Folketingets Boligudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., lov om omsætning af fast ejendom og lov om autorisation af elinstallatører m.v. (Revision af huseftersynsordningen m.v.)(L 89):**

”Hvad er ministerens holdning til, at WHO "Handbook on indoor radon, a public health perspective", september 2009 (www.who.int) anbefaler, at det er nødvendigt med strategier for både radonforebyggelse i nybyggeri og radonsikring af eksisterende byggeri, for at opnå en sundhedsmæssig fordel? Herunder ministerens holdning til at WHO skriver, at de nationale myndigheder bør have klare retningslinjer for, hvordan man sikrer både eksisterende og nyt byggeri. Herunder ministerens holdning til, hvor ansvaret ligger for, at der i Danmark kun er retningslinjer for, hvordan man sikrer mod radonstråling i nybyggeri, mens Erhvervs- og Byggestyrelsen ikke har taget ansvaret for at forebygge mod radonstråling i det eksisterende byggeri, men kun henviser til, at det er "ejerens eget ansvar" Hvem har ansvaret?"

**Svar:**

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Økonomi- og Erhvervsministeriet, der har oplyst følgende:

”WHO anbefaler i “Handbook on indoor radon – a Public Health Perspective”, at der fastsættes en national referenceværdi for det maksimale radonindhold i indeluften. WHO anbefaler, at niveauet fastsættes til 100 Bq/m<sup>3</sup>. For boliger med radonniveauer over det nationale referenceniveau anbefaler WHO, at de nationale myndigheder anbefaler eller kræver tiltag til at reducere radonkoncentrationen i boligen.

Erhvervs- og Byggestyrelsen har siden 1998 i bygningsreglementet opstillet klare anbefalinger til radonniveauet i indeluften. Disse anbefalinger er ligesom kravene til radonsikring af nybyggeriet skærpet i overensstemmelse med anbefalinger fra WHO og de nordiske strålemyndigheders i efteråret 2009. Det anbefales således, at bygningsejere igangsætter tiltag for at sænke radonindholdet i indeklimaet, når dette overstiger 100 Bq/m<sup>3</sup>.

Det følger af byggeloven, at bygningsejeren har ansvaret for, at en bygning ikke er sundhedsfarlig at bo eller opholde sig i. Dette gælder også, hvis der i ældre boliger eller bygninger er så meget radon i indeklimaet, at det udgør en sundhedsfare for beboerne. Bygningsejeren har således ansvar for at fore-

tage målinger og også at foretage eventuelle tiltag til at sænke radonindholdet i indeluften. Det fremgår endvidere af WHO's "Handbook on indoor radon – a Public Health Perspective", at dette princip også generelt er gældende i andre lande, herunder Norge, Sverige, Finland, Storbritannien, Tyskland, Irland og Schweiz.

Når det gælder de eksisterende bygninger, er det således bygningsejers ansvar at sikre et sundt indeklima. Det er de nationale myndigheders opgave at udarbejde klare vejledninger og retningslinjer om, hvordan indeklimaproblemer, fx radon, håndteres, så bygningsejeren på et bedre grundlag kan træffe beslutning om at gennemføre målinger og evt. tiltag til at reducere radonindholdet i indeluften i boligen.

Der henvises i øvrigt til bidrag til spørgsmål 22 ad L 89."